

Narodni list.

Pučki list za politiku i pouku.

„Narod bez narodnosti jest telo bez kosti!“

Za oglase pla. se 10 helera po redku, za više puta po pogodbi.

Oglasi šifru se na uredništvo lista.

Rukopisi se ne vraćaju. — Nefrankirani listovi se ne primaju.

Br. 25.

Velosko-Opatija u četvrtak 20. lipnja 1901.

God. II.

Va delu nam je spas.

Do pred trejset let je narod hr- vatskega i slovinskega jezika v Istre terdo spal. — Naš narod bil je do tada pravi sužanj talijanskih gospo- dani. Za njih je moral delat i mučit se, a sam ni imel nikakove pravice. — I ako cesarski zakoni davaju svem narodom našega cesarstva jednake pravice, vendar do pred trejset let ni se naš narod v Istre ni smel, nit mogal, služiti kod nijedne oblasti svojem je- zikom, nego je moral služiti se talijan- skem, a ki ga ni poznal moral je poč Talijanu, da mu bude tumač i moral ga je za to mastno platit.

Naš narod v Istre ni imel skoro ni ječne škole va svojem jeziku, a i talijanskih bilo je jako malo, pak ako je naš kmet hitel, da se njegova deca navade čitat i pisat, moral je svoju decu pošiljat va talijansku školu kade nisu se deca nakon šestletnega mučenja navadila ni potpisat pravo svoje ime i tako je za njih bilo zgubljeno vreme i novac. — Našlo se je tada nekoliko vrlih muži sinci od našega roda i je- zika, ki su videli velu nepravdu ka se dela slovinskemu rodu v Istre od strane Talijani, počeli delat i nastojat, da naš narod v Istre dobije sve one pravice, ke mu po zakonu gredu. Ti domorođci počeli su narodu i govorom i pismom odpirat oči i dokazevat mu, da ga ni Bog storil za to, da bude Talijanom sužanj, nego da mora imet kako i je- dneke dužnosti tako i jednake pravice s Talijani v Istre.

Narod je ove domorođce razumel dignul se je na junačke noge i htitel je od sebe sramotni jaram talijanskega zločestega gospodarstva. Naši prvaci domorođci delali su neumorno, da bi

pribavili našem narodu v Istre sve pravice, ke mu po zakonu gredu i na- kon truda šlo njim je za nekoliko let za rukom pribavit narodu narodne škole odpret vrata našem jeziku kod svih oblasti, a gospodaraki oslobodit istar- skega kmeta od talijanskih pijavice. — Prvo je najme istarski kmet moral i kupovat kod Talijana, po čem je on htitel i prodati mu letinu po čem je on htitel i zadužit se pul njega, kako je on htitel, a Talijan ni gledal na drugo, nego kako bi se obogatel pak makar oderal kmeta. —

Sada pak istarski kmet ima svoji trgovci, ima posujilnice, kade more po- sudit novac na mali interes a kapital vraćat malo po malo.

Celi naš narod v Istre je zahvalan našem prvakom za svo ono dobro, ko su mu učinili, i pripravan je poč s njimi v oganj. Samo ovde va takozvanoj Liburnije čini se, da jedan del naroda na mesto da postaje svako leto pame- tuji postaje sve to bedasteji, tako da radje posluša svoje neprijatelje, nego one, ki su do sada puku učinili puno dobra i ki su pripravnici za dobro puka i krv prolet.

Nego još ni naš narod v Istre dobil sve one pravice, ke mu po zakone gredu. Za to je treba naprvo delat i nastojat da budemo imeli v Istre sve i jednake pravice kako i Talijani, za to treba da svi delamo. — Ni pravo ni pošteno, da se ovo delo za pridob- ljenje narodnih pravice naperčuje našim prvakom. Svi moramo po svojih silah delat, da ča prej moguće dobijemo po- punu jednakopravnost v Istre. Za to je potrebno da svaki va svojem zvanju i stališu dela, koliko more i kako more za to. Duhovnik mora uz skerb za du- ševno dobro puka nastojat, da se ta

puk i gospodaraki pomore, da bude delav poštan i šparan jerbo samo ako bude puk gospodaraki čvrst i neodvisan, moć će brzo prit do svih svojih pravice. Učitelj mora nastojat, da decu dobro nauči ono, ča njoj je za življenje po- trebno, a mora i gledat, da dece ucepi u srdec ljubav do svojga jezika i na- roda. I tako brez da nabrajamo poje- dini stališi reć čemo, da svi moramo složno delat z našemi prvaki, da se celi naš narod v Istre probudi.

Ako budemo čekali, da nam naši prvaki sami pridobe sve pravice morat čemo nekoliko čekat a svakako više nego ako budemo svi delali. Više te- žaki će svako delo brže obaviti nego manje njih.

Za to svi složno na delo narod- nega probudjenja, jerbo samo va delu nam je spas.

Ča je novega po svete?

Austrija. Sve su novine ovih dana pune o sjajnom dočeku našega cara u Pragu, ter mu pripisuju veliku poli- tičku važnost. Braća Česi osvjetlali su si tom prigodom lice, a mi ako i ne moremo odatle zaključiti, da će biti po našu istarsku raj u bolje, ipak nam je istaknuti to, da se sa svakom českom stečevinom lomi ovaj nesnosni slavofobni sistem u Austriji, koji mi najžešće osjeđamo.

Car stigao je u Prag, koji je bio krasno izkićen zastavami, grbovi i sva- kojakim uresom, — dne 12. o. mj. sr- dačno pozdravljen od mnoštva naroda sa „Slava-klici“, ter se od kolodvora od- putio u Hradčin. Sljedećeg dana primio je mnogobrojne deputacije, a po podne pregledao je grad i pregrađja, ter razna industrijalna poduzeća. U 6 sati bila

je na Hradčinu gostba, a u večer sjajna predstava u českom nar. kazalištu. — Drugi dan prisustvovao je svečanom blagoslovljenju mosta Franje Josipa, a na večer bila je druga svečana gostba. Dne 15. o. m. bila je sjajna vojnička parada, a poslije podne obašao je car razne zavode i muzeje. Svečanosti su se završile razsvjetom, kakve još nije vidio Prag, ter je car srdačno pozdrav- ljen nakon 4 dnevnog boravka u Pragu odputovao 17. ov. mj. u Litomjerice i Usti-Nemci u Českoj su i tom prilikom hteli pokazati svoju prusijansku čud, ter su izvjesili na njemačkom kazinu prusijanske zastave, ali su jim ih Česi poderali.

Austrijski zemaljski sabori sazvani su za 17., 18. i 20. t. mj. na kratko zasjedanje. Naši Talijanaši hoće da po- kažu tobože svoj jad, što istarski sabor nije sazvan u Poreč, već u Kopar. Komedijanti! Kako da ne zapovjeda mularija na galeriji u Kopru, baš onako kako i u Poreču. Pravo imadu naši zastupnici da čuvaju svoju kožu pred talijanskom prostotom.

U Hrvatskoj vode se još uvijek pregovori izmedju opozicionálnih stra- naka radi sloge.

Rusija. Sveučilištnim djakom u Varšavi, koji su bili odsudjeni radi po- znatih demonstracija mjeseca maja vlada je posvema oprostila kazan. — Jedan uvaženi ruski list bavi se pitanjem o sjeđinjenju balkanskih naroda.

Srbija. Iz Beograda javljaju, da je na srbskoj granici protiv Novom Pa- zaru buknuo ustanak proti vladi.

Crna gora. Dne 13. o. m. odpu- tovao je knez Nikola u Rim, gdje je s kneginjom Milenom i kneževićem Mir- kom prisustvovao krstu svoje unuke Jolande-Margarite.

PODLISTAK.

Razvod

Kunfni med Kožljakom i Mo- šćenicami učinjen 1395. da kle pred 600 let. Mi čemo s ovem našem narodu pokazat kako su onda govorili naši stariji, a s druge strani čemo pak dokazat, da va ono vreme va naših stranah se ni govorilo drugačije nego hrvatski.

Ova starinska karta aliti spis se na- hodi va arhive zagrebačkem med spisi Je- zuita. Ovo pismo ni pisano na karte — zač onda još nisu imeli ljudi karti — već na pergament.

Pergamena je koža obično ovcja a tako pripravljena, da se na njoj more pisat. Kako ov spis tako i svi drugi spisi od onega vremena napisani su na pergameni. Mi mo- remo sada debelu knjigu kupit za jedan do dva florina, a onda se je otelo za takovu knjigu sedam do osam sto florini. Te knjige bi navadno pisali frastri — i to tako, jedan fratar bi čital, a drugi okolo njega, kada god i sto od njih bi pisali. Vidi se već od ovega a da su knjige morale bit tako drage. Štampat su se knjige počele 100 let kasnije

te je tomu sada prošlo 500 let od kad je počelo tiskarstvo.

Kada bimo oteli o tem pisat bimo prišli malo preveć dugo, a mi čemo opisat našem narodu ta spis upravo onako, samo s drugim slovima, kako je va istinu na per- gameni napisan.

Razvod.

Va ime nerazdjelne svetie troice amen. 1395. novembra msc 2 dn dan. To bje va vreme gospoda Ivana Rahmbergara divn- skoga i to ča sliši po-d-ivini i takve bje va vreme gospoda Ermana v Vekšenstanje ali v Kozlacje. Ka više pisana gospoda sli- šeć dovole krat, da kmeti vsi nezna u ravno meju, meju nimi kumfina, i to je meju Vekšenstanom ali Kozlajakom i tako je meju Mošćenicami; i ta dva gospoda izbrasta od jedne i druge strani dobre i stanovite i ve- rovane muže i dovole dobrih muži okolnjih sused. I ta gospod Ivan Rahmberger više pisani roti svoje kmeti, tako kako su slišali od svojih ded i od svojih otac da imaju pravo povjedjet i kuda je kumfina ta istinni, i takoe učini više pisani gospod Erman od svojih kmet, ki tako bješe rošćeni, da takoe pov- vjede, kako su slišali od svojih prvih. I tako se spraviše na prvi sjenal od kumfina, na cjestje ka gre v Istru od Mošćenic i tu se

govori „Jesenak“ i tu je kanton bersečkoga kumfina; i to je prvi zlamen kumfina. I od Jesenka stranu na verh na Prodolac i onde je gromača drugo zlamenje. Od gromače dražicu, sried nje sjeni kade se de u „Ja- vora“ i ki pastir pada te sjeni prije pride jedne i druge strani, ako bi plašć ondje objesil, ta je slobodan on dan pod nimi ostat i to je za to, da su te sjeni kanton kumfina, i to je treće zlamenje. Četrto zla- menje od javora dragu na Škalnicu. Peto zlamenje je od škálnice na cer i poli cera bje gromača. Šesto zlamenje je od cera i gromače na pruhodac v zale dražice. Sedmo zlamenje je od prohodca i zalih dražice kalist v ljepom ceru. Osmo zlamenje je od kalista jezvinac. Deveto zlamenje je od jezvinca pod ptercu jamu na Klčac ki je najviši. Deseto zlamenje je od Klčca na stenu pod stenice. I totu poli te steni, kade su ustali ti muži, ki su ta više rećeni kumfin razveli još od te steni, jednadeste zlamen ravno do potoka studenskoga. I ondje poli tu više pisano stenu stae ti više pisani muži. I prisegoše na to dvanadeste muži jedne i druge strani da su pravo i čisto razveli tako ta više re- čeni kumfin kako je zgora pisano. I ti muži izabrani: Najprvo bje od Kozalske strani: župan Kobilarci, drugo bje župan Tomko, treće bje Parvac z Jesenika, četrtro bje Ser-

dočić s Čepić, peto bje župan Mohor, z Berda, šesto bje Matjev Hudonić z Letaja. Sada od strani Mošćenic: Najprvo bje župan Karot, drugo bje stari župan Stepan, treće bje sudac Pehar, četrtro bje župan Mihelac, peto bje župan Perdun, šesto bje Vinac Bokaić. I tako totu kade ti muži sjeđoše, više rećeni i drugi gosti, poli te steni, i totu se prinesoše jestvine i pitće. Najprvo prine- soše tvor kruha z Mošćenic a tvor vina z Kozlaka i to dasta obje strani. I narediše tako obje strani i potvrdiše da nejmaju jedni na drugih kru. Adu postupat prez slova. I tako prizva gospod Erman dobre ljudi, pred k'jemi bje to zapisano. Najprvo bje fratar Ivan Polak prjeur i vikar od sve- toga Miklil od Mođrnskoga gvozda ki tada bješe prišal svoju bratiju pried dann mu crjekov poli jezera, ka im da gospod Erman i tada im da na nju svoj list.

Ja pisar imenom Dajam nodar cesarev, pisah ta list kako slišah z ust jedne i druge strani.

Talijani predikaju, da su naši stari samo od malo let v Istre. Tu njim je dokaz da ih je bilo pred 600 let. A imamo dokaza da ih je bilo i pred tisuću i pet sto let. Nego o tem — drugi put.

God gosp. profesora Spinića. *Jutra na 21. o. m. bit će imendan gospodina profesora Spinića. Puli te pritiki mi želimo našemu dječemu zastupniku svaku sreću i dug i srećan život. Živio!*

Naši zastupnici odlučili su još 29. maja o. l., da će stupit ovo leto va istarski sabor ki se danas otvara. Čera su naši zastupnici potvrdili va Trste svoj zaključak od 29. maja. Danas dakle imali bi naši zastupnici stupit va istarski sabor. Videt ćemo kako te se Talijani ponašat.

Istarski sabor otvara se danas na 20. o. m. va Kopre. Talijani se jako jade da ni sabor sazvan va Poreč, kade bi naše zastupnike po volje zlostavljali. Ov put njim je „peto kolo“ računil pokvarilo.

Krstić tuži radi uvrede poštenja. Ča ni to za smet se? Jedan Krstić tuži za uvredu poštenja! Vendar je istina. Krstić je tužil načelnika pazinskoga Dra Kurelića da ga je ofendil na 21. novembra 1900. kad je ono bil nekakav sastanak va Novakih, s tem, da mu je pljunul va gubicu i da mu je rekak nekakovu besodu. Još ga je tužil jerbo da ga je zapri radi smutnje. Načelnik pazinski dr. Kurelić bil je odsuđen na 30 kr. multu za to ča je pljunul Krstića va gubicu a od svega drugoga je bil oslobođen. Ni za to nebi bil odsuđen, da nisu svi Talijani, ki su bil va Novakih svedočili proti njemu. Četa vruga da se jedan Kurelić dostoji pljuvat va Krstića. Ja seguro ne bim.

Gospodarska zadruga va Buzetu. Čitali smo u „Našoj Slogi“ od 4. o. m. izvješće ove vrlo zaslužne gospodarske zadruge. Iz računa za leto 1900. razabiremo da je ta zadruga imala to leto prometa 51 tisuću 885 krun i 56 heleru. Za modru galicu i žvepulo potrošila je lane k 1314 : 60, za astrojenje streljana za pucaanje proti tuči k 8013 : 60. Nijedna gospodarska zadruga va Istri ne more pokazat na takove uspjehe i na tako blagoslovno delovanje za siromašnega istarskega kmeta kako gospodarska zadruga u Buzetu. Zasluga je to na prvom mestu njezinoga tajnika Dra Mata Trinajstića. Neka ga Bog poživil!

Razprava proti Krstiću. Na 21. o. m. na 3 ure pp. bit će na ovom sudu razprava proti Krstiću radi prestupka osuđene eksekucije.

Kako zna Krstić bušat. Neki dan pripeljal se je Krstić železnicom z Reki skup s kovačem A. L. iz Voleskega. Na stacijone puli Matulji su se pozdravili i počeli su se jedan drugoga bušat kako da su frajzar i frajzarica. — Svi ljudi okole, ki su to videli pucali su od smeha. Imeli su zač!

Perla od Pegana. Ni dosta da je Pegan protuzakonito postal meštar voloski, ni dosta da se poradi njigovega nepoznavanja hervatskega jezika mora plaćat drugoga meštra za hrvatski jezik, ni dosti da ćemo poradi tega morat plaćat nekoliko adicionalno više nego bimo da je ki drugi meštar, sada je još pitat juntu va Poreču da neka mu plati kvartijer. Za svem tem da po zakone nima Pegan nikakove pravice na kvartijer vendar mu je junta va svojoj zadnjjoj sednice odlučila izvaurednem (to će reć protuzakonitem) pute plaćat kvartijer, kega nanke on ne plaća zač ni oženjen. Junta ne pita je to zakonito ale, samo da jenega Talijana našega neprijatelja pomore. — I tako ćemo ni poradi Pegana morat plaćat veći adicijonali provincije. Pak se još čudite kad Vam pridu vela plaćila.

Lepo družtvo. Za svem tem da je Krstić navestil svojem mačkomo da za pasanu sabotu neće moć nadrajsat „Tete Jambroziće“ zač da mora za stvari od „partida“ propupovat jedan del Istre, je se sve do petka večer dne 14. o. m. vukal po Voleskem. Petak večer je sedel pred kafetarijom va družtve od Bodula. Bodul i Krstić su se iskali ma su se i našli. Talijanski proverbi govori: dimmi con chi tu pračiči poi ti dirò chi sei“. Za Krstića je pak e. k. konšiljer od governa Fabiani pisal, da je za a beći vreden storit i takovo delo za ko se gre va peržun.

Konstituiranje čitaonica u Mošćenicah, Na Tielovo po podne konstituirala se je hr-

vatska narodna čitaonica va Mošćenicah. Predsjednikom bil je zabran veleč. g. Anton Puž, tajnikom g. Josip Rubinić, blagajnikom g. Vinko Mavričić. Mladomu družtvu želimo napredak i dugi život. — Dao Bog, da da bude isto doprinieo k osvešćenju i probuđenju našega zavedenoga naroda u Mošćeničini!

Talijanska infamija. Voloski Kalabrezi neznaju ča bi zla govorili i zmisleli se proti volosko-opatijskoj občine, pak svojem zalupanem i bedastem mačićem davaju popit takove, da ih nebi pas na masle polokal. — Tako je ovi dni jedna starica na Voleskem govorila, da su njoj neki Voloski Kalabrezi (siguro Berka i Mužgice. Op. sl.) govorili da kamo je stavil komun oni beći ča ih je prijel od familije Chorinski za Voloski siromahi, da s temi beći Hrvati delaju puli sv. Roka kuću. Neka se Kalabrezi ala Berka i Buda ne skrbe za komunjski beći. Od kada imaju naši občinu v rukah ni nikada ni šolad pofalil. Beći za siromahi su na občine i s njimi i z drugemi ki te se prijet učinit će se jedan fond za siromahi kako ih imaju po svih drugih gradeh i mesteh. — Mužgice se najviše jade, da one ne dobivaju sada beći od siromahi kako su ih prvo dobivale. Najbolje, nose kapelini i ombrelini pak još dajno im beći od siromahi. Vidite za to su one toliko proti podešurije i Hrvatom. —

Kanali na Voleskem mandraču. Občina Volesko je dosti velem troškom zaprla svi kanali ki su peljali va Voloski mandrač i speljala ih je va veli kanal spod Labinjana. Tako se nadamo da ne će već va mandraču onako grdo smrdet, kako je to bilo pasana leta. —

Ambrozinkini grintavi pasi. Kako skoro svi znaju, stara Ambrozinka puli Matulji ina va svojoj kuće svake sorti blaga od šimije pak do šoje. (Leverendo pater se ne računa.) Med tem blagom ima jedno trjetset pas i dvanajst mačak. — Od pas ih je jedno šest grintaveh tako, da ako se ne ubiju te svi Matulji zagrintavet. Mi znamo da je občina Kastav javila to kapitanatu na Voleskem nego čini se da kapitanat za to malo mari. Kad je Ambrozinka pred više let bivala va Trste na Rocolle na Grete i va sv. Ivane njoj je magistrat dal po šintare ubit svi pasi i mački ki je imela. Isto je storil i rečki magistrat kad se je z Trsta v Reku preselila, samo ovde čini se, da ima Ambrozinka privilegiji, držat grintavi pasi, a da se oblast za to ne brine.

Teplina. Ravnatelj centralnega meteorološkičkoga zavoda va Beče pisal je va beškoj „N. Fr. Pr.“ da to leto imamo i da ćemo imet puno veću toplinu, leh zadujih 5 let. Sada da imamo 20—26 C, leta 1897. smo imeli va isto doba 17—23 C, leta 1898. samo 10—12 C, leta 1899. samo 12—17 C, lani pak još manju toplinu od 11—13 C. To leto bila je zima jako mrzla i suha, proleće normalno, konac maja i početak junija bili su previše topli, pak za to i neki učnjaki po temu sude, da ćemo imet ovo leto tropičnu vrućinu, mi pak to najbolje sudimo po pisanju predzadnje „tete Jambroziće“, iz kega se vidi, da su možjeni Dra Stomanje storili s njim „šijoper“, baš onako, kako i njihji štampadori s dotičnim principalom.

Za družbu sv. Cirila i Metoda za Istru ural je g. S. Vladisković u Voleskom 4. helera od g. Vinka Tomasić za to ča ni imel družbinih fulminanti. Živio! Neka svi tako delaju, pak će Krstić od jada puknut! Voloski mladići sabrali su nedelju na 16. o. m. puli Joškota na Voleskom k 6. Vrednem mladićem svaka čast i hvala i sram bilo onega, ki ni htel dat niš za družbu. Josip Kinkela iz Oberbraken kod Gavelberga poslao nam je za družbu 2 marki skupljene med svojem prijatelji. Klanjska kumpanja poslala nam je 2 k za družbu samo da se „Ujna Ambrozića“ jadi na fulminanti. — Kod kršćenja kćerke gospe Serafine Tancabel va Poljanah sakupilo se na njezin predlog za žensku podružnicu u Poljanah k 8. Živili svi! Drugi put ćemo povedet koliko se ovi dni skupilo pul Mihotić.

Čije je? Piva se onako kako i: „Čije li su tarabe“. Spiravo Šubljot z buzetškoga teritorija.

Čije li su stomanje, Čije su mudande, Komu li je ono salo, Do kolena palo?

Čije je? — moje je. " " " "

Nisu moje stomanje, Nit moje mudande, Al je meni ono salo, Do kolena palo.

Čije i t. d.

Razparat će stomanje Razparat mudande Zagrlit će Jambroziću, Da se mački smiju.

Čije i t. d.

Srdit će se Berkica Srdit će se Lepa, Ali ne će Jambrozića „Bella nona mija.“

Čije je? ..

Razne viesti.

Put Njegovog Veličanstva u Česku. „N. Fr. Pr.“ doznaje, da su je krugovi feudalnog češkog visokog plemstva živo bavili pitanjem, pod čijim će vodstvom deputacija plemstva doći pred vladara u pražkom carskom dvoru. Po rangovnom redu čeških plemičkih porodica imao bi Mavro knez Lobkowitz, kao šef najstarije loze ove kuće, pravo da fungira kao vođa plemičke deputacije. No Mavro knez Lobkowitz zapriečen je bolešću, da preuzme tu funkciju, pa bi poslije njega imao pravo biti vođom Karlo knez Auersperg. No pošto se s feudalno strane ne može preputiti vodstvo deputacije jednom kavalliru, koji ne pripada ustavnoj stranci, odlučilo se je, da praški nadbiskup, stolžernik barun Skrbensky, koji je pred cara priveo kler, da privede pred vladara također visoko plemstvo.

Užasna obiteljska drama. Kako javljaju iz Frankfurta počino je u noći od prošle nedelje ondješni trgovac Valentin Ehrman sa svojom suprugom i sa svoja tri sina samoubojstvo. Jednom je sinu bilo 20, drugom 18, a trećem 11 godina. Oni su se zadušili plinom. Pošto su oba starija sina nadjena svučena u svojim posteljama, a roditelji i najmladji sin. gdje sjede na divanu, drži se, da oni nisu dragovoljno umrli, već da ih je u snu zatekla smrt. Ta se je obitelj nalazila u kukavim materijalnim odnosajima. Ona nije već pet mjeseci patila stanarine.

N. N.

Mali razgovori.

J. Čuješ Mate, sam čul da je on debeli mačak šal miša lovit, kada je va školju pobegal.

M. A zač to govoriš?

M. A zač to govoriš?

J. Zač sam čul, da su neku nedelju od najvećega njigovega prijatelja stomanju zgoreli, pak da bi kade, nego baš va njegovoj kuće.

N. A tako nisu pravi prijatelji, kada je on to pustil storit va svojoj kuće?

J. Ala ter baš sam i ja to promišljal, da to mora bit nekako nopak; nego znaš ča je, oni se jedan od drugoga vade, da valja falso bit.

M. Ma sam čul, da se je neć jadir na nekega, kega ni straha imel.

J. A je znaš za fintu, zač da je za sprave bi bil ča onemu rekak, ki je ono storil a ne onemu, ki ni bil kriv.

M. Ter baš, tako bimo najbolje storili, da ne gremo va kuću tako falsemu čoveku.

Krojačka radiona!

Podpisani stavljaju sl. p. n. občinstvu do znanja, da su otvorili svoju novu radionu svakovrstnih pomodnih gospodskih odieła

Naručbe izvršujemo solidno, brzo i uz veoma umjerene cene, te se time sl. p. n. občinstvu koli mjesta toli i okolice najtoplije preporučujemo za što više naručba uz geslo

„Svoj k svomu“ sa velečtovanjem

Špan & Pečnik državna cesta, Vila Ježica Opatija.

Slavnom občinstvu, osobito kućevlastnikom i gradjevnim poduzetnikom

preporuča se

Jure Hegeduš, slikar.

Volosko br. 74. /1/a-avis „Vilje Smid“.

August Halauska, slikar. Opatija br. 267.

Preporuča se slavnom občinstvu za bodisanje soba, dekoracije, bojadisanje drva i sve što spada u njegov zanat.

Solidna izradba. — Umjerene cijene.

Posujilnica u Voleskom

registrana zadruga na ograničeno jamčenje.

Prima novac na štednju od svakoga, te plaća od istoga 4 1/2 % kamata, čisto bez ikakvog odbitka. Rentni porez na uložke plaća posujilnica sama.

Vraća na štednju uložene iznose bez odgovđenja, pridržaje si ipak u osobnih slučajevih, pravo otkaza u smislu § 8 društvenoga štatuta.

Zajmovo (posude) daje samo zadržagom, i to na hipoteku ili na mjernice i zadužnice uz garanciju.

Uredovni sati: svaki dan izim nedelje i blagdana od 9—12 sati pp. i od 3—6 sati poslie podne; u nedelju i blagdane od 9—12 pp.

Društvena pisarna i blagajna nalazi se za sada u odvjetničkoj pisarni Dra. Janežića u Voleskom.

Pobliže informacije dobivaju se u pisarni Dra. K. Janežića i Dra. A. Stangera u Voleskom.

Novčani promet u god. 1900 iznašao je K 979.634-64. — Garancija iznašala je K 108.963. — Uloženo je bilo u posujilnici god. 1900 K 427.834-33.

Ravnateljstvo.